

Sejarah Kehadiran dan Perkembangan Sosio-Politik Masyarakat India di Selangor dari Tahun 1884 hingga 1941

History of the Emergence and Socio-Political Development of the Indian Society in Selangor from the Year of 1884 to 1941

Jaya Gannesan Sela Sundram* & Azharudin Mohamed Dali

Jabatan Sejarah, Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya
Kuala Lumpur, Malaysia

*Corresponding Author : jayagannesanselasundram@gmail.com

Abstrak

Kehadiran British telah membawa kesan dari segi politik, ekonomi dan sosial di Tanah Melayu. Pengenalan ekonomi komersial di Tanah Melayu telah memperlihatkan kemasukan golongan imigran ke negeri-negeri Tanah Melayu terutamanya orang Cina dan India. Bagi orang India, perkembangan kopi dan getah dilihat telah merangsang kemasukan mereka ke Tanah Melayu. Impaknya, Pembukaan kawasan estet telah dilakukan secara besar- besaran di Tanah Melayu. Fenomena ini boleh dikaitkan dengan kemasukan orang India ke Selangor. Perbincangan artikel ini cuba menjawab persoalan mengenai kehadiran dan pertapakan orang India di Selangor. Bagaimanakah pelibatan mereka di dalam sejarah sosio-politik di Selangor dari tahun 1884 hingga 1941. Secara langsung, objektif utama artikel ini adalah menjelaskan sejarah kehadiran masyarakat India ke Selangor dari segi tujuan kemasukan dan cara kemasukan Selain itu, objektif kedua adalah menganalisiskan perkembangan sosio-politik dalam kalangan masyarakat India di Selangor sehingga membentuk sebuah komuniti yang kukuh. Sebagais sebuah kajian sejarah, penulisan ini dilakukan berdasarkan kepada penggunaan pelbagai sumber sama ada sumber pertama atau kedua. Sumber pertama seperti Federated Malay States Annual Report, Selangor Government Gazette, fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor dan Laporan Census 1931 serta sumber kedua seperti buku, latihan ilmiah dan kertas kerja. Penulisan ini dilihat sangat signifikan bagi mengisi kekosongan yang ada mengenai sejarah masyarakat India di Selangor iaitu antara aspek yang dilihat masih “kosong” dan kurang diberikan penekanan. Hasil daripada kajian ini didapati bahawa kehadiran masyarakat India ke Selangor sememangnya membawa perubahan yang ketara kepada perkembangan sosio-politik di serta memberikan sumbangan penting dalam pembangunan negeri Selangor sejak sebelum merdeka.

Kata kunci: Sejarah Selangor; Masyarakat India; Ladang

Abstract

The presence of the British has brought political, economic, and social effects in Malaya. The introduction of commercial economy in Malaya has seen the influx of immigrants to the states of Malaya, especially by Chinese and Indians. For Indians, the development of coffee and rubber industry is seen to have stimulated their entry into Malaya. As a result, the opening of estates has been done on a larger scale in Malaya. This phenomenon can be linked to the influx of Indians into Selangor. The discussion of this article justifies the presence and settlement of Indians in Selangor. How was their involvement in the socio-political history of Selangor from 1884 to 1941. The main objective of this article is to explain the history of the presence of the Indian community in Selangor, in terms of their purpose and methods of entry. In addition, the second objective is to analyze the socio-political development among the Indian community in Selangor to form a stronger community. As a historical study, this writing is based on the use of various sources, whether primary or secondary sources. Primary sources such as Federated Malay States Annual Report, Selangor Government Gazette, Selangor State Secretary files and Census Report 1931, as well as secondary sources, such as books, thesis, and paper works. This writing is significant to fill the void that exists regarding the history of the Indian community in Selangor, which is one of the aspects that are still "empty" and less emphasized. The results of this study found that the presence of the Indian community in Selangor indeed brought significant changes to the socio-political development in Selangor and made an important contribution to the development of Selangor since before independence.

Keywords: History of Selangor; Indian community; Farm

PENGENALAN

Masyarakat India dikenali sebagai komuniti terawal yang mempunyai hubungan bersama negeri-negeri Tanah Melayu. Pensejarahan masyarakat India di Tanah Melayu telah bermula sekitar abad ke-1. Sejak kurun ke-1M, hubungan Tanah Melayu bersama pedagang-pedagang India khususnya dari India Selatan adalah sangat rapat sehingga meninggalkan pengaruh yang sangat kuat dalam sejarah, ekonomi, sosiobudaya serta politik masyarakat tempatan Tanah Melayu. Golongan Pallavas dari Pantai Coromandel, India adalah golongan peniaga India yang pertama menjalankan aktiviti perniagaan di semua negeri Tanah Melayu khususnya di negeri Kedah dan Pulau Pinang. Mereka bermiaga barang dagangan seperti lada hitam, kain India, emas, kapur barus, rempah serta sebagainya dengan negeri-negeri di Tanah Melayu Selain perniagaan, hubungan Tanah Melayu dengan India juga dikenali sebagai hubungan penyebaran ajaran atau idea dalam kalangan masyarakat tempatan Tanah Melayu. Pengaruh India ke atas rantau Asia Tenggara ini dapat dirasai dengan kemunculan kerajaan-kerajaan yang berunsur keindiaan terutamanya Majapahit, Sriwijaya dan Langkasuka. Berdasarkan semua perkara ini, artikel ini akan menjelaskan dua isu utama iaitu kehadiran dan pertapakan masyarakat India dan penglibatan mereka dalam bidang sosial dan politik di Selangor dari tahun 1884 hingga 1941. Mereka turut memainakan peranan yang sangat vital dalam pembangunan negara secara am serta negeri secara khas. Secara umumnya, walaupun banyak kajian dihasilkan tentang masyarakat India namun kebanyakannya kajian lalu lebih berfokus kepada masyarakat India di Tanah Melayu daripada tempoh kurun ke-19 sehingga pertengahan kurun ke-20 sahaja. Kajian masyarakat India mengikut negeri khususnya negeri-negeri Melayu Bersekutu jarang dihasilkan. Bukan itu sahaja, semua kajian ini lebih berfokus kepada tema migrasi, kehidupan di estet, nasionalisme serta kesedaran politik dalam kalangan masyarakat India secara umum

dan kurang meneliti aspek perkembangan sosiopolitik masyarakat India di sebuah negeri secara khusus.

Kernial Singh Sandhu “Indians in Malaya: Some Aspects of their Immigration and Settlement, 1786-1957” (1969), Arasaratnam Sinnappah “Indians in Malaysia and Singapore” (1970) dan Rajeswary Ampalavanar The Indian Minority and Political Change in Malaya 1945-1957 (1981), dikenali sebagai sarjana yang telah memberikan sumbangan yang amat berharga kepada pensejarahan awal masyarakat India di Tanah Melayu manakala Harban Kour Sejarah Kedatangan Buruh-Buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan (1988/1989) dikenali sebagai sarjana penting yang menyumbang kepada pensejarahan awal masyarakat India di negeri Selangor. Kesemua hasil kajian yang dibincangkan telah menunjukkan usaha awal untuk mengenal pasti serta merekodkan sejarah masyarakat India di Tanah Melayu tetapi kebanyakannya tidak begitu terperinci kepada sebuah negeri kecuali hasil kajian Harban Kour. Dalam konteks ini, kajian ini akan meneliti persoalan kehadiran dan pertapakan masyarakat India di Selangor dan sejauh mana mereka dapat menyumbang kepada sejarah sosio-politik melalui penglibatan mereka di negeri Selangor.

KEHADIRAN ORANG INDIA KE SELANGOR

Penempatan awal masyarakat India di Selangor telah direkodkan pada sekitar abad ke-15. Perkara ini telah dibuktikan dengan catatan *Sejarah Melayu*. Berdasarkan Sulalatus Salatin, “...Maka ada seorang Keling diam di Kelang, mengatakan dirinya teraniaya oleh Tun Perak; maka Keling itu persembahkan ke bawah duli Sultan Muzaffar Shah”.¹ Istilah Keling yang telah disebut dalam *Sejarah Melayu* berasal daripada istilah Kalinga yang pernah digunakan oleh masyarakat Melayu untuk merujuk orang India Selatan secara umum pada era Melaka.² Perkara ini telah dibuktikan oleh John Crawfurd dengan menyatakan bahawa

KLING. The name given by the Malays and Javanese to the Telinga nation of southern India, and which appears to be a corruption or abbreviation of the genuine name of the country of this people, Kalinga.³

Ungkapan dalam *Sejarah Melayu* ini menunjukkan bahawa orang India telah berada di Klang sejak zaman Kesultanan Melayu Melaka. Pada ketika itu, Klang merupakan wilayah yang berada di bawah penguasaan Melaka.⁴ Walau bagaimanapun, tiada penjelasan lanjut mengenai kedudukan orang India di Selangor hingga era kehadiran British. Ini bermakna, tempoh masa antara abad ke-15 hingga abad ke-19, tiada penjelasan sejarah mengenai hal ini.

Kemudian, pensejarahan masyarakat India di negeri Selangor mula berkembang pada zaman pemerintahan British. Perluasaan kuasa pihak British ke atas Tanah Melayu telah membawa perubahan yang ketara dalam struktur pentadbiran dan ekonomi. Dari segi pentadbiran, Tanah Melayu telah dipecahkan kepada beberapa unit seperti negeri-negeri Selat, negeri-negeri Melayu Bersekutu dan negeri-negeri Melayu yang tidak Bersekutu.⁵ Dari segi ekonomi, pihak British memperkenalkan sektor ekonomi komersial seperti kopi, getah, kelapa sawit dan sebagainya. Demi membangunkan sektor ekonomi komersial ini, Mereka amat memerlukan tenaga buruh untuk bekerja di dalam sektor ini. Sektor-sektor komersial ini tidak mendapat sambutan daripada penduduk tempatan kerana mereka lebih berminat untuk hidup secara kolektif serta mengamalkan ekonomi sara diri terutamanya penanaman padi. Oleh itu, pada kurun ke-19, pihak British telah melancarkan satu fenomena penghijrahan imigran secara besar-besaran iaitu proses kemasukan golongan imigran ke Tanah Melayu. Dalam proses ini, Salah satu etnik daripada golongan Imigran yang terlibat adalah masyarakat India.⁶

Proses Kemasukan Masyarakat India di Selangor

Walaupun Sejarah Melayu telah mencatatkan tentang kehadiran orang India di Selangor sejak abad ke-15, namun pada zaman British kehadiran mereka hanya dicatatkan di Selangor sekitar tahun 1881 dan secara rasmi pada tahun 1884. Pihak British telah pun meluaskan kuasa mereka di negeri Selangor selepas Perjanjian Pangkor 1874 namun undang-undang undang-undang imigran yang sedia ada tidak membenarkan kemasukan buruh-buruh India ke negeri-negeri Melayu Bersekutu secara rasminya. Meraka hanya dibermarkan untuk bekerja di negeri-negeri Selat sahaja kerana ia merupakan salah satu usaha untuk mengawal golongan imigran India di Tanah Melayu.⁷ Pada tahun 1881, orang-orang Eropah telah berhasrat untuk membuka sebuah tanaman komersial di negeri Selangor. Oleh demikian ini, mereka berjaya membuka tanaman komersial pertama di Ladang Estet Weld Hill, Kuala Lumpur. Dalam ladang Estet Weld Hill yang keluasaan 194 hektar, orang Eropah telah mananam tiga jenis tanaman iaitu kopi, teh dan lada hitam. Untuk mengusahakan semua tanaman ini, mereka amat memerlukan tenaga buruh. Pihak British cuba mengimport buruh-buruh dari Jawa tetapi kos mereka adalah sangat tinggi.⁸ Setelah usaha ini gagal, maka mereka mengambil keputusan untuk membawa masuk masyarakat India ke Tanah Melayu. Oleh itu, pihak British memohon kebenaran kerajaan India bahawa kerajaan harus membenarkan kemasukan buruh-buruh India ke Negeri-Negeri Melayu Bersekutu.⁹

Selepas kerajaan India memberikan kebenaran, maka pada tahun 1884, buruh-buruh India telah dibawa masuk ke negeri Selangor melalui Ordinan 1884.¹⁰ Faktor utama yang mendorong kemasukan buruh-buruh India ke Selangor pada tahun-tahun seterusnya kerana kosnya murah, sikap mereka yang penuh taat dan patuh kepada pihak atasan, berdisiplin, mudah menyelesaikan diri dalam menjalankan pelbagai jenis kerja serta amat bersedia untuk berkhidmat walaupun dibayar dengan gaji yang rendah.¹¹ Hasilnya, tanaman ini telah membawa keuntungan yang tinggi kepada mereka. Faktor utama yang mendorong kepada keuntungan ini adalah penglibatan buruh India. Oleh itu, perkara ini juga boleh menjadi salah satu faktor penting bagi pihak British untuk mendesak kerajaan India untuk membenarkan penghijrahan buruh India ke negeri-negeri Melayu Bersekutu. Pada masa yang sama, keuntungan ini turut menarik ramai pemodal Eropah untuk membuka ladang-ladang tanaman di Selangor. Peningkatan jumlah ladang yang dimiliki oleh pemodal Eropah di Selangor dari 16 buah ladang pada tahun 1893 kepada 72 buah ladang pada tahun 1896 telah mendorong peningkatan jumlah pengambilan buruh-buruh India.¹² Kebanyakan daripada masyarakat India yang dibawa masuk ke Selangor telah diberikan kerja sebagai buruh dalam sektor perladangan dan kerajaan. Selain itu, kerajaan negeri amat memerlukan tenaga buruh yang ramai dan murah untuk menjalankan kerja-kerja pembinaan infrastruktur di negeri ini. Pada mulanya, pihak kerajaan tidak mengambil sebarang inisiatif untuk membawa masuk buruh-buruh untuk menampung keperluan ini. Sebaliknya kerajaan Selangor hanya bergantung pada buruh-buruh India dan Cina yang dibawa masuk oleh para pengusaha swasta atau majikan swasta. Kerajaan Selangor juga menawarkan gaji yang lebih tinggi untuk menarik buruh-buruh ladang India untuk bekerja dalam sektor ini tetapi tindakan kerajaan ini telah dikritik kuat oleh para pengusaha swasta. Oleh itu, kerajaan Selangor telah mengambil satu keputusan untuk membawa masuk buruh-buruh India bagi mengisi keperluan mereka selain bergantung kepada buruh-buruh yang berada di Selangor. Bagi tujuan tersebut, kerajaan Selangor telah menghantar seorang agen ke Negapatanam pada tahun 1886 untuk membawa buruh India. Agen tersebut telah berjaya membawa 500 orang buruh dari Negapatanam ke negeri Selangor.¹³ Pada tahun 1887, satu skim subsidi kapal wal telah diperkenalkan oleh pihak British. Skim ini dikenali sebagai usaha yang proaktif dalam merangsang kemasukan buruh imigran ke Tanah Melayu untuk mengisi keperluan tenaga buruh. Kerajaan negeri-negeri selat,

Perak, Selangor dan Johor telah bersetuju untuk mengambil bahagian dalam skim ini. Mereka telah menyumbang sebanyak \$30, 000 dalam skim ini untuk mengurangkan tambang kapal wap antara Negapatinam dan Pulau Pinang. Kerajaan Selangor telah menyumbang sebanyak \$7, 000 pada setiap tahun bagi skrim bagi memastikan dalam membekalkan buruh secara berterusan.¹⁴ Sebagai balasan untuk sumbangan ini, sebuah firma perkapalan Eropah iaitu Huttenbach, Liebert and Company telah bersetuju untuk menjalankan perkhidmatan kapal wap selama dua minggu sekali bagi semua buruh pertanian. Tambang perkhidmatan juga telah dikurangkan dari Rs.15 kepada Rs. 8. Melalui skim ini, proses kemasukan buruh-buruh India ke Selangor dapat dijalankan secara cepat dan murah. Kehadiran buruh-buruh India ke Selangor adalah sangat penting untuk memenuhi permintaan terhadap tenaga buruh di sektor ekonomi yang komersial yang baru diperkenalkan oleh pihak British.¹⁵ Sehingga tahun 1930-an, kira-kira satu pertiga daripada masyarakat India di Tanah Melayu telah berada di kawasan estet. Daripada 73 peratus jumlah tenaga buruh India keseluruhan, lebih dua pertiga daripada angka tersebut telah bertumpu di kawasan Perak dan Selangor kerana kedua-kedua kawasan ini amat kaya dengan ladang getah serta menjadi hub peluang pekerjaan penting bagi masyarakat India yang berhijrah ke Tanah Melayu.¹⁶

Di Selangor, kebanyakan buruh India telah dibawa masuk melalui sistem Kangani. Majikan- majikan swasta lebih berminat menggunakan sistem ini untuk mendapatkan buruh-buruh India kerana kos yang rendah. Kira-kira $\frac{3}{4}$ daripada kos membawa masuk buruh-buruh melalui sistem surat perjanjian dan kontrak dapat dijimatkan melalui sistem kangani. Kerajaan British di Selangor juga amat bergantung kepada sistem ini untuk memperoleh buruh. Pada akhir tahun 1913, satu skim telah dilaksanakan demi mendapatkan buruh India melalui sistem Kangani khususnya unutk sektor kerajaan terutamanya Jabatan Kerja Raya dan Jabatan Keretapi Negeri-Negeri Melayu Bersekutu.¹⁷ Dengan ini, seorang pengawal pengambil kerajaan telah dilantik pada bulan Januari 1914 untuk melawat semua daerah di Negeri-Negeri Melayu Bersekutu dan memilih buruh-buruh yang sesuai dijadikan sebagai kangani dari Jabatan-jabatan kerajaan yang pernah menggunakan buruh-buruh India. Buruh- buruh yang dipilih sebagai kangani yang akan dihantar ke India untuk mendapatkan buruh-buruh bagi sektor kerajaan. Dari 1 Januari hingga 10 Julai, 1914 seramai 71 orang kangani kerajaan telah dihantar ke India bagi tujuan tersebut dan diikuti dengan 923 orang buruh telah dibawa masuk sehingga 31 hari bulan Julai 1914. Semasa kemelesetan ekonomi pada tahun 1930, pengambilan buruh-buruh telah dihentikan bagi sementara dan kebanyakannya daripada buruh-buruh ini telah dihantar kembali ke India akibat daripada pengangguran yang berleluasa di negeri Selangor. Walaupun pengambilan buruh-buruh ini diteruskan pada tahun 1934, namun lesen-lesen kangani yang dikeluarkan telah dihadkan kepada industri-industri yang baru seperti teh dan kelapa sawit. Oleh itu, bilangan buruh-buruh India yang dibawa masuk ke Selangor melalui sistem kangani telah merosot mulai tahun 1934.¹⁸ Selain sistem kangani, buruh-buruh India juga dibawa masuk ke negeri Selangor melalui sistem surat perjanjian dan kontrak. Di negeri Selangor, ramai buruh kontrak dibawa masuk untuk bekerja dalam sektor kerajaan. Mengikut tahun 1900, terdapat kira-kira 325 orang buruh kontak di Selangor dan kesemuannya bekerja di Jabatan Kereta Api Negeri-Negeri Melayu Bersekutu.¹⁹ Berbanding dengan sistem kangani, sistem surat perjanjian dan kontrak kurang digunakan oleh pihak majikan negeri Selangor. Selain sistem surat perjanjian atau kontrak dan sistem kangani, buruh-buruh India juga berhijrah ke Selangor secara sukarela. Sistem ini dikenali sebagai sistem kemasukan sukarela. Sistem ini berfungsi secara khas kepada buruh-buruh yang ingin berhijrah ke Selangor tanpa bantuan Kangani. Mereka hanya perlu mengemukakan surat cuti atau surat baru atau tiket tambang percuma yang diberikan di depoh-depoh kerajaan Malaya sama ada di Negapattinam atau di Avadi.²⁰ Pesuruhjaya Emigrasi atau Penolong Pesuruhjaya Emigrasi

akan ditempatkan di depoh-depoh kerajaan tersebut. Setelah selesai dan berpuas hati dengan kesihatan buruh serta status hutang ini, maka buruh-buruh tersebut akan dihantar ke Malaya.²¹

Mengikut Jadual 1, pada tahun 1934, seramai 15,379 orang buruh India telah dibawa masuk ke Selangor melalui sistem ini. Jumlah ini agak tinggi berbanding buruh yang dibawa masuk melalui sistem kangani sebanyak 468 orang. Walaupun bilangan buruh pada tahun seterusnya telah menghadapi penurunan, bilangan buruh yang dibawa masuk ke Selangor melalui sistem ini adalah lebih tinggi daripada bilangan buruh yang dibawa masuk melalui sistem kangani.

Jadual 1. Bilangan buruh India yang dibawa masuk ke Negeri Selangor

Tahun	Sistem Kangani	Sistem Sukarela	Jumlah Bilangan Buruh
1914	14,325	106	14,431
1915	26,597	258	26,855
1916	32,506	742	33,248
1917	30,111	1,239	31,350
1918	17,280	1,424	18,704
1919	34,379	1,997	36,376
1920	24,003	1,716	25,719
1921	5,145	471	5,616
1922	14,885	1,005	15,890
1923	7,179	1,553	8,732
1924	11,879	2,688	14,567
1925	21,080	5,486	26,566
1926	41,685	6,921	48,606
1927	29,066	8,639	37,705
1928	5,905	3,025	8,930
1929	20,931	7,538	28,469
1930	9,918	3,560	13,478
1931	x	45	45
1932	x	7	7
1933	x	11	11
1934	468	15,379	15,847
1935	3	4,959	4,962
1936	x	922	922
1937	1070	14,073	15,143
1938	x	1,154	1,154

Sumber: Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, hlm 54.

Kawasan Penempatan Masyarakat India di Selangor

Buruh-buruh India dikategorikan kepada dua jenis iaitu buruh swasta yang berkerja dalam sektor ekonomi swasta manakala buruh kerajaan yang bekerja dalam sektor kerajaan. Setelah tiba ke Selangor, pihak majikan sama ada kerajaan atau swasta wajib menyediakan tempat tinggal kepada mereka. Perkara ini diwajibkan atas undang-undang Imigrasi India yang diluluskan pada tahun 1901. Bukan itu sahaja, pihak majikan turut bertanggungjawab untuk menjaga kesihatan dan keselamatan buruh-buruh India. Sekiranya tahap tempat tinggal yang disediakan berisiko membahayakan maka mereka harus mengubah atau membesarkan tempat tinggal buruh-buruh India.²² Dari segi jenis tempat tinggal, pihak majikan akan menyediakan berek-berek kepada buruh mereka.²³ Berdasarkan Kamus Dewan dan Pustaka, berek membawa maksud satu bangunan atau kumpulan beberapa buah rumah yang dibina untuk tempat tinggal.²⁴ Reka bentuk berek yang disediakan oleh pihak kerajaan adalah berbeza dengan pihak swasta. Berek-berek kerajaan dibahagikan kepada unit-unit kecil. Setiap unit kecil berek telah mempunyai sebuah dapur dan sebuah bilik yang berukuran 10x10 kaki serta dilindungi dengan atap genting. Berek-berek kerajaan ini akan diperiksa dari masa ke masa oleh pihak Jabatan Kerja Raya supaya memastikan tahap kesihatan dan keselamatan buruh-buruh India serta membanteras penyakit Malaria yang kian menjadi ancaman utama kepada mereka di ladang. Bukan itu sahaja, buruh-buruh yang ditempatkan dalam berek-berek kerajaan tidak akan dikenakan sebarang sewa malah pihak kerajaan akan memberikan sebidang tanah kepada mereka.

Dalam tanah yang diberikan, mereka dapat bercucuk tanam pada masa lapang serta mengisi sebahagian keperluan mereka.²⁵ Di samping itu, reka berek-berek swasta adalah berbentuk “*raised line*”. Mengikut bentuk “*raised line*”, berek-berek ini akan dibina melalui papan yang panjang serta dilindungi dengan atap genting atau zink. Unit rumah ini turut disokong dengan tiang-tiang batu. Setiap bilik dalam berek ini dibina dengan cara “*back-to-back*” supaya mempunyai dua deretan yang menuju ke dua hala yang berbeza.²⁶ Seperti dengan buruh-buruh kerajaan, buruh-buruh swasta juga diperuntukkan sebidang tanah. Semua majikan swasta diwajibkan untuk menyediakan sebidang tanah yang kecil sebanyak 1/6 ekar kepada buruh-buruh supaya mengalakkan mereka menjalankan aktiviti bercucuk tanam. Pihak majikan turut bertanggungjawab untuk menyediakan tanah-tanah yang berlokasi hampir dengan tempat tinggal mereka sekurang-kurangnya tidak boleh melebihi daripada 200 Ela.²⁷ Berdasarkan Laporan Census 1931, majoriti daripada buruh India termasuk buruh kerajaan dan swasta telah menempati di kawasan Kuala Lumpur iaitu seramai 43,865 orang manakala kawasan Kelang menjadi tempat kedua yang mempunyai seramai 36,217 orang.²⁸ Atas faktor aktiviti ekonomi, kedua-dua kawasan boleh dilihat sebagai kawasan pilihan utama bagi masyarakat India yang berhijrah ke Selangor. Selain menyediakan kemudahan tempat tinggal di berek-berek, pihak kerajaan juga memperkenalkan satu rancangan yang mengalakkan buruh-buruh India untuk menetap terus di Selangor. Jabatan Kereta Api Negeri-Negeri Besekutu telah memulakan usaha ini dalam bentuk satu rancangan pada tahun 1919 di Batu Caves. Melalui rancangan ini, pihak kerajaan akan menyediakan tempat kemudahan tinggal yang tetap serta tanah-tanah pertanian di Selangor. Buruh-buruh India yang bekerja di kawasan kuari dan Jalan Pahang merupakan golongan pertama yang terlibat dalam rancangan ini.²⁹ Demi rancangan ini, Sebanyak 80 buah rumah kembar yang mempunyai dua buah bilik berukuran 12 x 12 kaki didirikan di kawasan ini.

Walau bagaimanapun, kemudahan ini hanya diberikan kepada pasangan suami isteri yang bekerja di Jabatan ini sahaja. Setiap keluarga akan diberikan seluas ½ ekar untuk bercucuk tanam.³⁰ Sebagaimana dengan sektor kerajaan, sektor swasta juga memperkenalkan sebuah rancangan penempatan bagi buruh-buruh India yang bekerja di ladang-ladang mereka.

Namun, sesetengah majikan swasta sahaja menawarkan kemudahan ini. Salah satu daripada penempatan buruh-buruh swasta yang paling berjaya di Selangor adalah di Ladang Permatang, Morib. Penempatan yang mempunyai keluasan 63 ekar ini telah dimulakan pada bulan November 1936. Kebanyakkan buruh telah tinggal di kawasan penempatan selama dua puluh tahun ke atas di ladang ini. Ramai daripada mereka juga tinggal bersama keluarga mereka.³¹ Buruh-buruh India di tempat ini digalakkan untuk menerokai tanah-tanah ini bersama harapan mereka iaitu menetap dan mengusahakan tanah ini setelah mereka bersara kelak. Kawasan ini dibahagikan kepada blok-blok yang seluas seekar dan tiap-tiap blok ini dikelilingi dengan parit. Berbeza dengan kemudahan yang disediakan oleh pihak kerajaan, buruh-buruh swasta di kawasan penempatan ini dikehendaki untuk mendirikan rumah mereka sendiri. Sehingga akhir tahun 1937, terdapat kira-kira 17 buah keluarga yang menetap di kawasan sini dan jumlah ini terus meningkat kepada 28 buah keluarga pada tahun 1938³². Kawasan-kawasan penempatan masyarakat India ini dapat menjadi satu identiti penting dalam sejarah kehadiran mereka di Selangor. Lagipun, semua kawasan penempatan telah mempengaruhi kehidupan masyarakat India. Hal ini kerana, keadaan dan peristiwa yang berlaku dalam kawasan petempatan mereka telah mendorong masyarakat India untuk melibatkan diri sendiri dalam semua aspek khususnya sosial dan politik.

PENGLIBATAN MASYARAKAT INDIA DALAM POLITIK DAN SOSIAL

Penubuhan Persatuan dan Gerakan Buruh India

Sejak awal, masyarakat India telah berpegang pada satu pendirian dimana mereka hanya datang ke Tanah Melayu untuk mencari rezeki sahaja. Setelah masa sudah tiba, mereka akan pulang ke India yang merupakan tanah air mereka. Mereka sering dilihat sebagai '*bird of passage*' atau persinggahan sementara. Dari sudut politik, mereka amat bersetia pada India dan bukan Tanah Melayu. Dalam erti yang lain, segala perkembangan nasionalisme yang berlaku di India akan menarik perhatian mereka.³³ Golongan pedagang dan peniaga yang sering berulang-alik ke India telah memainkan peranan yang sangat penting dalam mendedahkan perkembangan gerakan politik di sana kepada masyarakat India di sini. Penyebaran isu-isu gerakan nasionalisme di India telah menghasilkan satu perubahan dalam kalangan masyarakat India.³⁴ Walaupun, mereka tidak melibatkan diri dalam perjuangan kemerdekaan ini secara langsung tetapi isu-isu ini telah mencetuskan kesedaran politik keindiaan dalam kalangan masyarakat India.³⁵ Kesedaran ini menjadi titik tolak utama kepada penubuhan persatuan di semua daerah dan negeri Tanah Melayu. Pada tahun 1909, orang India kelas pertengahan yang berpendidikan Inggeris telah membuat satu cadangan untuk menubuhkan sebuah persatuan di Selangor. Inisiatif ini dilaksanakan dengan menubuhkan persatuan India Selangor. Persatuan ini ditubuhkan di Kuala Lumpur.³⁶ Persatuan India Selangor amat bergiat dalam aktiviti-aktiviti politik. Mereka mengambil berbagai-bagai jenis inisiatif untuk menjaga dan menuntut hak masyarakat India sama ada di Tanah Melayu atau Selangor. Pada tahun 1923, persatuan India Selangor telah menganjurkan satu persidangan bagi membincangkan isu perwakilan orang India di Majlis Perundangan Persekutuan. Persidangan ini telah menuntut agar orang India harus diberikan perwakilan dalam majlis itu. Selepas persidangan, satu rombongan khas telah diadakan oleh wakil-wakil persidangan untuk menyampaikan usul persidangan kepada Pesuruhjaya Tinggi Negeri- Negeri Melayu Bersekutu, Sir L.N. Guillemand. Walaupun Sir Guillemand memberikan jaminan untuk mempertimbangkan usul ini tetapi semua usaha ini tidak berjaya. Selepas itu, persatuan India Selangor terus bertindak dengan cemerlang apabila mereka mempelopori idea-idea baru untuk menyediakan satu platform yang sesuai bagi membincangkan hal ehwal masyarakat India. Antara idea yang dipelopori adalah pengajuran

persidangan Se- Malaya. Langkah ini bertujuan untuk mencipta satu forum yang mampu memberikan peluang kepada semua perwakilan dari seluruh Tanah Melayu untuk bertemu dan membincangkan isu-isu penting yang meresahkan masyarakat India di Tanah Melayu. Akhirnya, persidangan ini berjaya diadakan pada tahun 1927 di Kuala Lumpur. Wakil-wakil dari Pulau Pinang, Ipoh, Taiping, Seremban dan Singapura turut menghadiri dalam persidangan ini. Selepas itu, penganjuran persidangan Se- Malaya diteruskan di negeri-negeri lain.³⁷

Tumpuan utama masyarakat India di Klang adalah ladang-ladang getah. Perkembangan pesat dalam sektor ekonomi getah telah menarik ramai orang India ke Selangor khususnya di Kuala Lumpur dan Klang untuk menjadi buruh di ladang. Seperti mana yang dibincangkan dalam bahagian proses penempatan. Setiap majikan harus menyediakan tempat tinggal kepada mereka. Lagipun, mereka turut dikehendaki untuk dibayar dengan gaji atas pekerjaan mereka. Dari tahun 1926 hingga tahun 1929, pembayaran upah kepada semua buruh dalam sektor getah adalah lebih berkonsisten iaitu 50 sen bagi buruh lelaki manakala 40 sen kepada buruh wanita berbanding awal tahun 1930an.³⁸ Zaman kemelesetan ini telah berpunca daripada kejatuhan pasaran saham di Amerika Syarikat pada 29 Oktober 1929. Peristiwa ini dikenali sebagai Wall Street Crash. Kemelesetan ekonomi ini telah memberikan impak yang buruk kepada negara-negara perindustrian dan pengeksport bahan mentah sehingga kadar gaji mereka terpaksa diturunkan.³⁹ Pada awal 1930an, gaji buruh-buruh India adalah 26 sen kepada buruh lelaki manakala 24 sen kepada buruh wanita.⁴⁰ Setelah kerajaan British menyedari bahawa situasi ini harus diperbaiki demi menstabilkan harga getah. Pada 1 Jun 1934, satu sekatan pengeluaran getah yang wajib iaitu Perjanjian Sekatan Getah Antarabangsa atau International Rubber Regulation telah diperkenalkan sebagai satu usaha proaktif dalam mengawal pengeluaran getah dan berjaya menstabilkan harga getah.⁴¹ Hasil daripada langkah ini, kadar gaji buruh-buruh India telah berjaya ditingkatkan kadar upah secara puratanya 45 sen bagi buruh lelaki manakala 40 sen kepada buruh wanita pada tahun 1935.⁴² Sehingga hujung tahun 1940an, gaji mereka adalah 50 sen sehari kepada buruh lelaki dan 40 sen sehari kepada buruh wanita. Peperangan yang tercetus di benua eropah telah merangsang permintaan terhadap getah. Hal ini turut menyebabkan harga getah meningkat secara mendadak. Pihak kerajaan terus mendapat keuntungan yang tinggi. Oleh itu, UPAM (United Planting Association of Malaya) telah meminta pihak kerajaan untuk meningkatkan gaji buruh tetapi lama-kelamaan buruh-buruh India mula mendesak pihak mereka masing-masing untuk meningkatkan gaji mereka serta memperbaiki layanan pihak majikan kepada mereka pada bulan Januari 1941.⁴³ Buruh-buruh India telah menyuarakan supaya gaji mereka ditambahkan dari 50 sen sehari kepada 55 sen sehari bagi buruh lelaki serta 45 sen sehari kepada buruh wanita dan peningkatan gaji ini harus diimplementasikan mulai 1 Februari 1940.⁴⁴ Selepas itu, angka ini terus meningkatkan kepada 60 sen sehari manakala 50 sen sehari bagi buruh lelak dan wanita. Mereka memberitahu pihak majikan untuk memenuhi tuntutan mereka sekiranya pihak majikan tidak memenuhi maka mereka akan melakukan sebuah mogok. Akhirnya, mogok ini bermula pada bulan Februari dan berlanjutan hingga Mei tahun 1941 sehingga menjadi rusuhan. Rusuhan telah membawa kerugian dari segi nyawa dan harta benda kepada pihak British di Klang. Ketika kemuncak rusuhan ini, seramai 20,000 buruh ladang getah India telah terbabit dalam mogok ini.⁴⁵

Tujuan utama mogok ini dijalankan untuk menuntut kenaikan gaji. Buruh-buruh India merasakan gaji mereka lebih rendah berbanding buruh lain. Sebagai contohnya, buruh-buruh Cina mula menerima gaji yang lebih baik berbanding buruh India sehingga mencecah sebanyak \$1 pada tahun 1920an.⁴⁶ Selain gaji, mereka turut menuntut pihak majikan untuk memberikan layanan baik kepada mereka melalui mogok ini serta diikuti dengan pembinaan sekolah, isu kesihatan dan penutupan kedai todi yang menjadi sebab utama peningkatan masalah sosial dalam kalangan buruh India. Mogok ini digerakkan oleh Kesatuan India Daerah Klang (KIDK). Kesatuan ini ditubuhkan oleh R.H.Nathan dan Y.K Menon pada tahun 1939. Mereka amat aktif

dalam mengorganisasikan buruh-buruh India di Selangor dengan kesatuan dan persatuan. Mereka telah mengerakkan Kesatuan India Port Swettham serta menubuhkan banyak pertubuhan seperti Persatuan India Kuala Langat, Persatuan India Kajang dan Kesatuan India Kampung Jawa.⁴⁷ Semua persatuan ini amat memainkan peranan yang cukup penting dalam menambah baikan kehidupan sosial dan kebaikan buruh-buruh India, meningkatkan kesedaran kesihatan, menjalankan pembaharuan dalam pendidikan serta mengambil langkah untuk menghapuskan amalan minum todi. Kewujudhan persatuan dan kesatuan ini dapat membuka laluan yang selesa kepada golongan buruh India untuk menyuarakan isu dan ketidakpuashatian mereka kepada pihak majikan serta berjuang demi memenuhi kepentingan buruh-buruh India. CIAM (Central Indian Association of Malaya) yang ditubuhkan pada tahun 1936 turut digunakan sebagai laluan penting oleh buruh-buruh India yang melibatkan dalam mogok ini untuk mendapatkan bantuan guaman. Bantuan guaman ini disediakan oleh CIAM kepada buruh-buruh India di Klang yang menjadi mangsa tindakan buruk pihak majikan mereka. Oleh itu, CIAM juga boleh dikatakan secara tidak langsung untuk menolong buruh-buruh India demi menjaga serta menjamin kepentingan dan kebaikan mereka.⁴⁸ Secara keseluruhannya, gerakan buruh 1941 ini merupakan salah satu tindak balas masyarakat India di Selangor terhadap layanan buruk pihak majikan. Gerakan ini juga merupakan salah satu peristiwa yang sangat penting dalam sejarah gerakan anti-pemilik ladang di Tanah Melayu. Kawasan Klang turut dilihat sebagai antara kawasan penempatan yang utama telah menjadi pusat penting dalam gerakan buruh India di Selangor. Penubuhan kesatuan India yang aktif serta disokong oleh persatuan-persatuan lain telah merancakkan gerakan buruh ini. Selain gerakan buruh ini, mereka juga dapat menyuarakan hak dan nasib mereka kepada pihak kerajaan melalui persatuan-persatuan India. Oleh itu, penubuhan persatuan India dan gerakan buruh dapat menunjukkan penglibatan dan perkembangan masyarakat India dalam aspek politik di negeri Selangor.

Perkembangan Kuil

Majoriti daripada kalangan masyarakat India di Selangor adalah penganut agama Hindu. Berdasarkan Laporan Census 1931, jumlah populasi masyarakat India di Selangor adalah seramai 155,924 orang. Daripada jumlah 155,924 orang ini, seramai 135,315 orang India adalah penganut agama Hindu. Kawasan Kelang dan Kuala Lumpur merupakan dua kawasan penting dalam perkembangan agama Hindu kerana kedua-kedua kawasan ini mempunyai bilangan masyarakat India Hindu yang begitu ramai sebanyak 33,043 orang dan 32,752 orang masing-masing.⁴⁹ Penyembahan kuil adalah salah satu amalan agama yang sangat penting dalam tradisi kalangan masyarakat India yang beragama Hindu. Oleh sedemikian ini, mereka mendirikan kuil-kuil untuk dewa-dewa Hindu berhampiran kawasan penempatan mereka melalui yuran kuil atau sumbangan derma. Dari segi perbincangan tentang perkembangan kuil, dua kuil akan diberikan perhatian terutamanya Kuil Sri Maha Mariamman yang berlokasi di Kuala Lumpur serta Kuil Sri Suntraraja Perumal yang berlokasi di Kelang. Hal ini kerana, kedua-kedua kuil ini merupakan kuil terawal bagi daerah masing-masing serta menggiatkan perkembangan agama Hindu di kawasan tersebut. Kuil Sri Maha Mariamman merupakan salah satu kuil awal yang ditubuhkan di Kuala Lumpur, Selangor oleh Encik Kayarognam Pillai pada tahun 1873. Beliau berhijrah ke Tanah Melayu untuk berkhidmat sebagai pasukan keselamatan negeri-negeri selat.⁵⁰ Setelah menyedari kawasan Kuala Lumpur tidak mempunyai kuil maka beliau mengambil langkah untuk membina sebuah pondok kecil untuk dewi pilihannya Dewi Mariamma. Pondok ini didirikan di kawasan ‘‘Railway Engineering Shed dan Goods Yard’’. Apabila tempat pondok ini berlokasi di kawasan pembinaan landasan kereta api maka pondok ini telah dipindahkan ke tanah baharu yang diberikan oleh Yap Ah Loy kepada Encik

Kayarognam Pillai. Di tanah tersebut kuil ini dibina semula dengan pondok yang mempunyai atap.⁵¹ Setelah Encik Kayarognam Pillai meninggal dunia, tanggungjawab menjaga kuil ini telah diberikan kepada anaknya Encik Thambusamy Pillai yang dikenali sebagai kapitan India. Beliau berhasrat untuk membina semula kuil ini dari pondok beratap ke bangunan batu. Dengan kerjasama dan sumbangan derma daripada buruh-buruh India di Kuala Lumpur, beliau berjaya mendirikan sebuah kuil yang berbangunan batu. Setelah semua proses pembinaan kuil ini menuju ke arah tahap persiapan maka pada tahun 1889 secara rasmi kuil Sri Maha Mariamaan telah didirikan di Kuala Lumpur.⁵²

Seterusnya, Kuil Sri Suntraraja Perumal yang merupakan kuil yang bermazhab Vaisnavisme yang terawal di Malaysia. Kuil ini didirikan pada tahun 1897 oleh Encik R.Gopalasamy yang merupakan seorang penjawat awam dalam Majlis Tempatan Singapura.⁵³ Apabila berhijrah dari Singapura ke Kelang, beliau berhasrat untuk mendirikan sebuah tempat ibadat khas untuk Dewa Vishnu berhampiran dengan rumah beliau. Dengan ini, beliau membina sebuah pondok kecil dan menempatkan patung berhala dewa Vishnu bersama Dewi Poodewi dan Sridewi yang diperbuat daripada perak di dalam pondok. Sehubungan itu, Encik Gopalasamy Iyengar menjalankan majlis Kumbabisyegam dan memulakan upacara pooja harian di kuil baru ini.⁵⁴ Apabila, kuil ini mula dikunjungi oleh ramai pengikut agama Hindu dan menerima sambutan daripada masyarakat India di Kelang maka Encik Gopalasamy Iyengar telah bercadang untuk membina semula kuil dengan bangunan konkrit bersama dengan gopura yang tinggi. Demi menjayakan usaha beliau, ramai pengunjung kuil ini telah menyokong rancangan beliau ini serta menyumbang derma wang kepada tabung pembinaan bangunan baru. Hasil daripada kerjasama ini, mereka berjaya mendirikan sebuah kuil baru pada tahun 1906. Patung berhala Dewa Vishnu bersama dewi (Sridewi dan Poodewi) yang diukir dengan batu granit telah ditahbiskan di kuil baru ini. Pada tahun yang sama, majlis Kumbabisyegam yang kedua telah dijalankan secara meriah.⁵⁵

Perkembangan Pendidikan Tamil

Pertambahan masyarakat India di Selangor telah medorong pihak British untuk menyediakan tempat menimba ilmu bagi mereka. Permintaan daripada penduduk India di Selangor untuk memberikan pendidikan kepada anak-anak mereka turut meningkat dari masa ke masa. Dengan ini, pihak British mula membina sekolah kepada masyarakat India di negeri Selangor.⁵⁶ Pada mulanya, sekolah-sekolah tamil hanya didirikan secara kecil-kecilan. Kebanyakan daripada sekolah ini adalah sekolah jenis Thinnai Palli yang bermaksud sekolah verendah di hadapan rumah guru. Dalam sistem pembelajaran ini, guru biasanya terdiri daripada golongan Brahmin akan mengajar murid-murid dengan hanya menggunakan senaskah buku sebagai rujukan. Sekolah Veramda yang dijalankan oleh En. Doraisamy Pillai telah menarik perhatian pihak British. Dalam sekolah beliau, jumlah murid adalah sebanyak 30 orang murid. Perjalanan sekolah ini telah menarik perhatian pihak British serta menjadi titik tolak penting dalam mengimplementasikan rancangan pembinaan sekolah Tamil.⁵⁷ Walaupun, sekolah vernakular ini lazimnya menggunakan bahasa Tamil sebagai bahasa pengajaran tetapi masih ada beberapa sekolah yang menggunakan bahasa Telugu dan Malayalam sebagai bahasa pengajaran mereka.⁵⁸ Secara umumnya, terdapat tiga jenis sekolah Tamil yang ditubuhkan di bawah pentadbiran British. Antaranya, sekolah kerajaan, sekolah estet dan sekolah mubaligh. Sekolah kerajaan telah ditubuhkan dan diuruskan oleh pihak kerajaan sepenuhnya. Tujuan utama sekolah ini ditubuhkan adalah untuk menyediakan pendidikan kepada anak-anak buruh yang bekerja di bawah sektor kerajaan terutamanya Jabatan Kerja Raya, Jabatan Kereta Api dan lain-lain. Sejak tahun 1886, pihak kerajaan menubuhkan dua buah sekolah di kawasan Kuala Lumpur dan Klang.⁵⁹ Selepas tahun 1925an, tiga lagi buah sekolah kerajaan telah ditubuhkan

iaitu Port Swettenham Tamil School dan The Town Tamil School di daerah Klang serta Batu Caves Tamil School di daerah Kuala Lumpur. Guru-guru yang mengajar di sekolah-sekolah kerajaan akan dibayar oleh pihak kerajaan.⁶⁰ Seterusnya, sekolah estet didirikan di kawasan estet. Atas pelaksanaan Kod Buruh 1923 telah mewajibkan semua pihak majikan supaya menyediakan kemudahan pendidikan kepada semua anak buruh India yang bekerja di ladang mereka. Sekiranya sebuah ladang mempunyai 10 atau lebih kanak-kanak yang berusia 6 hingga 12 tahun, pihak pengurus ladang tersebut harus menawarkan kemudahan pendidikan kepada mereka.⁶¹ Tindakan ini turut menggalakkan perkembangan sekolah tamil estet di Selangor secara langsung. Bahasa Tamil, Telugu, Malayalam dan Punjabi telah dijadikan bahasa pengantar di sekolah-sekolah estet berdasarkan kelompok majoriti mereka di ladang. Sekolah estet turut mendapat bantuan kewangan. Gaji guru-guru sekolah estet akan dibiayai oleh pihak majikan.⁶² Selain itu, sekolah Mubaligh yang dikenali sebagai sekolah yang ditubuhkan oleh golongan mubaligh yang terlibat dalam misi keagamaan. Di negeri Selangor, terdapat dua golongan mubaligh iaitu mubaligh Kristian dan Hindu. Mubaligh Kristian dipelopori oleh Mazhab Methodist. Mereka mendirikan sekolah seperti Anglo Tamil School Kuala Lumpur dan Methodist Mission Anglo- Tamil School.⁶³ Mubaligh Hindu pula dipelopori oleh pertubuhan-pertubuhan yang berorientasikan Hindu seperti Ramakrishna Mission dan India Samarasa Sanmarga Sangam. Pertubuhan Ramakrishna Mission telah mendirikan sebuah sekolah Tamil di Kuala Lumpur. Sekolah tersebut dikenali sebagai Sekolah Tamil Vivekananda di Brickfields. Pertubuhan Hindu India Samarasa Sanmarga Sangam pula menubuhkan sebuah sekolah Tamil di Jalan Klang. Gaji guru-guru yang mengajar di sekolah-sekolah mubaligh akan ditanggung oleh misi keagaamaan sendiri. Perjalanan sekolah-sekolah ini telah dikendalikan oleh misi keagamaan. Jumlah enrolmen sekolah Vivekananda adalah 21 org pada tahun penubuhannya dan angka ini telah meningkat kepada 87 orang pada tahun seterusnya. Yuran sebanyak \$1.00 telah dikenakan kepada pelajar-pelajar sekolah ini.⁶⁴

Pada akhir tahun 1886, sekolah tamil telah ditubuhkan di Ladang Lunderston. Sekolah ini dikenali sebagai sekolah tamil yang pertama ditubuhkan di negeri Selangor. Pada masa itu, jumlah enrolmen bagi sekolah ini adalah sebanyak 20 orang murid lelaki serta seorang guru yang berkemampuan mengajar dalam dua bahasa iaitu bahasa Inggeris dan Tamil.⁶⁵ Selain itu, Sekolah Tamil Kuala Lumpur merupakan sekolah tamil kerajaan yang pertama didirikan di Selangor pada tahun 1886. Cadangan bagi membuka sekolah tamil kerajaan telah dikemukakan oleh H.Conway Belfield yang merupakan seorang nazir sekolah-sekolah Tamil atas permintaan penduduk-penduduk India di kawasan Kuala Lumpur.⁶⁶ Jumlah enrolmen pelajar hanya direkodkan sebanyak 20 orang pelajar. Selepas itu, angka ini menambah kepada 23 orang pada tahun 1889 kemudian ia merosot kepada 13 pelajar sahaja bagi tahun 1890.⁶⁷ Atas faktor jumlah enrolmen yang kurang, pihak British telah mengambil keputusan untuk menggabungkan sekolah ini bersama sekolah Inggeris Kuala Lumpur pada tahun 1890. Walaupun sekolah ini digabungkan dengan sekolah lain tetapi ia menjadi identiti penting kepada masyarakat India di Selangor atas sebab pengiktirafan sekolah tamil kerajaan pertama yang ditubuhkan di Selangor.⁶⁸

Dari segi kurikulum, kod pendidikan 1874 telah menjadi satu rujukan sukanan asas kepada sekolah-sekolah Melayu dan Tamil di Tanah Melayu tetapi pendidikan Tamil tidak diberikan perhatian secukupnya dalam kod tersebut. Pihak kerajaan turut menjelaskan bahawa mereka tidak akan membawa dasar khas bagi sekolah-sekolah Tamil.⁶⁹ Selepas itu, pihak British telah menjalankan satu kajian tentang pendidikan di sekolah-sekolah Tamil. Hasil daripada kajian tersebut, mereka berjaya menyediakan satu sukanan pelajaran yang baharu pada tahun 1908. Dalam sukanan pelajaran ini, sekolah-sekolah Tamil akan menyediakan pendidikan dari Darjah 1 hingga Darjah 5 sahaja. Kemahiran membaca dan menulis serta matapelajaran Matematik dan Geografi telah diajarkan kepada kalangan pelajar di sekolah-sekolah Tamil.⁷⁰ Walau bagaimanapun, sukanan ini tidak boleh disimpulkan sebagai sukanan yang sepenuhnya

malah ia masih berkurang dalam memberikan penekanan dalam beberapa aspek pendidikan terutamanya kemahiran 3M iaitu membaca, menulis dan mengira. Oleh itu, pihak British telah melaksanakan lagi satu sukanan pelajaran yang baru pada tahun 1936. Sukanan pelajaran ini telah disediakan secara lebih jelas dan terperinci. Dalam sukanan pelajaran 1936, sekolah-sekolah Tamil Vernakular telah diberikan peluang untuk menawarkan pendidikan dari tahap Primary iaitu kelas tadika hingga Darjah 5 kepada pelajar-pelajar India. Bahasa Tamil, Malayalam dan Telugu boleh dijadikan sebagai bahasa pengantar mereka di sekolah Vernakular ini. Tiga kemahiran asas atau dalam erti yang lain kemahiran 3M telah diberikan keutamaan dalam sukanan ini. Kemahiran ini telah diajar kepada pelajar-pelajar India mulai tahap primari.⁷¹

KESIMPULAN

Secara keseluruhannya, kajian ini memberikan perhatian kepada sejarah kehadiran masyarakat India dan perkembangan sosiopolitik mereka di Selangor. Semua perkembangan ini bergerak bersama dengan proses kolonialisme British. Pihak British membawa masuk orang India ke Selangor sebagai buruh untuk bekerja di ladang-ladang ekonomi komersial. Setelah bilangan populasi masyarakat India mula meningkat secara mendadak di Selangor, maka mereka terus melibatkan diri mereka dalam aspek sosiopolitik di Selangor. Demi menyuarakan hak dan nasib mereka, masyarakat India telah menubuhkan beberapa persatuan di Selangor. Persatuan-persatuan tersebut turut menggunakan persidangan atau mogok sebagai medium untuk menyuarakan hak masyarakat India di Selangor. Kadang kala, mereka juga mendapat bantuan daripada ahli nasionalis di India. Dari sudut sosial, masyarakat India telah mula membina identiti sosial mereka iaitu sekolah dan kuil. Atas pelaksanaan kod buruh 1923 yang menwajibkan penyediaan pendidikan kepada anak-anak buruh India di kawasan telah menyokong perkembangan sekolah-sekolah tamil di Selangor. Ramai anak-anak buruh India dapat berpeluang untuk menimba ilmu asas iaitu kemahiran 3M di sekolah-sekolah Tamil. Atas usaha golongan pertengahan India, kuil-kuil Hindu dapat dibina di kawasan utama masyarakat India di Selangor. Hal ini amat memudahkan upacara keagamaan Hindu dijalankan secara rapi. Semua perkembangan sosiopolitik masyarakat India turut mengukuhkan kedudukan masyarakat India di negeri ini. Hal ini kerana, setiap peristiwa yang berlaku dalam aspek-aspek sosiopolitik telah membawa perubahan yang ketara dalam kalangan masyarakat India. Selain itu, kajian ini amat penting untuk menghargai sumbangan masyarakat India di Selangor. Walaupun komuniti ini dikenali sebagai komuniti yang terbesar tetapi bilangan mereka hanya rendah berbanding dengan komuniti Melayu dan Cina. Komuniti ini sering dilihat sebagai komuniti minoriti dan berkemungkinan besar sumbangan mereka khususnya sumbangan kepada pembangunan negeri akan terhapus pada masa akan datang jika aspek-aspek ini tidak dikaji. Oleh itu, artikel ini dapat memberikan satu identiti yang lebih kukuh dan membantu mengenal pasti kehadiran dan perkembangan sosiopolitik masyarakat India kepada negeri Selangor.

NOTA AKHIR

---

¹ Azharudin Mohd Dali, *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*, Kuala Lumpur: Universiti Malaya Press, 2012, hlm. 48.

² Ibid., hlm. 13.

-
- ³ John Crawfurd, *A Descriptive Dictionary of The Indian Islands & Adjacent Countries*, London: Bradbury & Evans, 1856, hlm.198.
- ⁴ Noor Syazwani Binti Ishak, “Samsu di Selangor: Kajian Terhadap Pembuatan, Pengambilan dan Kawalan, 1900-1941”, Tesis Ijazah Sarjana Sastera, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 2018, hlm. 26.
- ⁵ Joginder Singh Jersey, *History of Malaya: 1400-1959*, Penang: United Publishers & Penisular Publications, 1974, hlm. 243, 257 & 268 .
- ⁶ Roslina Yunus, Azlizan Mat Enh, Zubaidah VP Hamzah, Mohamad Rodzi Razak, “Pengaruh Ekonomi British di Tanah Melayu: Penglibatan Imigran India Dalam Sektor Buruh di Malaya (1900-1957)” dlm. Proceedings The 6th International Conference on Social Sciences and Humanities, Dewan Perdana Faculty of Social Sciences and Humanities, Universitit Kebangsaan Malaysia, Bangi, 4-6 April 2017, hlm. 654.
- ⁷ Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, Tesis Sarjana, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi, 1988/1989, hlm. 4-5.
- ⁸ R.N.Jackson, *Immigrant Labour and the Development of Malaya 1786-1920: A Historical Monograph*, Kuala Lumpur: Government Press, 1961, hlm 93.
- ⁹ Roslina Yunus, Azlizan Mat Enh, Zubaidah VP Hamzah, Mohamad Rodzi Razak, “Pengaruh Ekonomi British di Tanah Melayu: Penglibatan Imigran India Dalam Sektor Buruh di Malaya (1900-1957)”, hlm. 656.
- ¹⁰ SUK.SEL. 1783/84, Transmits Copy of a Draft Memorandum of The Principal Alterations in The Law Regulating Indian Immigration, 14.11.1884.
- ¹¹ CO 439, Administration Report of The State of Selangor For The Year 1895, hlm 21.
- ¹² Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, hlm. 6.
- ¹³ Ibid., hlm. 9.
- ¹⁴ *Selangor Government Gazette*, 3 July 1890, hlm. 526.
- ¹⁵ K.S.Sandhu, *Indians in Malaya : Some Aspects of their Immigration and Settlement, 1786-1957*, Cambridge: Cambridge University Press, 1969, hlm. 61.
- ¹⁶ Muzafer Desmond Tate, *The Malaysian Indians: History, Problems and Future*, Petaling Jaya: Strategic Information and Research Development Centre (SIRD), 2008, hlm. 28.
- ¹⁷ Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, hlm. 44.
- ¹⁸ Ibid., hlm. 45.
- ¹⁹ SUK SEL. 2580/1901, Report on Indian Immigration Department for 1900, 25.04.1901.
- ²⁰ K.S.Sandhu, *Indians in Malaya : Some Aspects of their Immigration and Settlement, 1786-1957*, Cambridge: Cambridge University Press, 1969, hlm. 104.
- ²¹ Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, hlm. 46.
- ²² SUK SEL. 7284/1900, Indian Immigration Law 1901, hlm.11.
- ²³ SUK SEL. 4495/ 1902, Indian Labourers In Selangor. Inspection Report, 13.8.1902.
- ²⁴ Pusat Rujukan Persuratan Melayu, Dewan Bahasa dan Pustaka Malaysia, <https://prpm.dbp.gov.my/> (diakses pada Mac.23,2022)
- ²⁵ Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, hlm. 57.
- ²⁶ *Annual Report of The Labour Department Malaya*, 1938, hlm, 62.
- ²⁷ Harbans Kour, Jagar Singh, Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan, hlm. 58.
- ²⁸ *A Report On The 1931 Census And On Certain Problems of Vital Statistics*, 1931.

-
- ²⁹ SUK SEL. 2410/1919, Proposed Residential Settlement at Batu Caves for Tamil Labourers working in the Quarry and on the Rawang Road, 21 May 1919.
- ³⁰ Harbans Kour, Jagar Singh, *Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan*, hlm. 61.
- ³¹ George Netto, *Indians in Malaya: Historical Facts and Figures*, Michigan: The University of Michigan, 1961, hlm. 48.
- ³² Harbans Kour, Jagar Singh, *Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan*, hlm. 64.
- ³³ Azharudin Mohd Dali, *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*, Kuala Lumpur: Universiti Malaya Press, 2012, hlm. 25.
- ³⁴ Rajeswary Ampalavanar, *The Indian Minority and Political Change in Malaya, 1945-1957*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1981, hlm 3.
- ³⁵ K. Anbalakan, *Identiti India di Malaysia*, Pulau Pinang: Universiti Sains Malaysia, 2008, hlm 21.
- ³⁶ Azharudin Mohd Dali, *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*, Kuala Lumpur: Universiti Malaya Press, 2012, hlm. 25.
- ³⁷ *The Indian Pioneer*, 24 Januari 1930.
- ³⁸ *Malaya: Malayan Statistics*, 1929, hlm 167.
- ³⁹ Nadaraja Kannan, *Kemelesetan Ekonomi Dunia, 1929- 1933: Kesan sosioekonomi di Negeri-Negeri Melayu Bersekutu*, Tesis Ijazah Doktor Falsafah, Universiti Sains Malaysia, Pulau Pinang, Mei 2002, hlm. 91.
- ⁴⁰ *Annual Report of The Labour Department*, 1933, hlm, 13.
- ⁴¹ Nadaraja Kannan, *Kemelesetan Ekonomi Dunia, 1929- 1933: Kesan sosioekonomi di Negeri-Negeri Melayu Bersekutu*, Tesis Ijazah Doktor Falsafah, Universiti Sains Malaysia, Pulau Pinang, Mei 2002, hlm. 97.
- ⁴² *Annual Report of The Labour Department, Malaya*, 1935, hlm, 29.
- ⁴³ CO 717/145, Federated Malay States: Original Correspondence, High Commissioner to Secretary of State for the Colonies, 14 July 1941, hlm.2.
- ⁴⁴ H.E. Wilson, *The Klang Strikes of 1941: Labour and Capital in Colonial Malaya*, Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, Research Notes and Discussion Paper No 25, 1981, hlm.5.
- ⁴⁵ CO 717/145, Federated Malay States: Original Correspondence, Report of E. Bagot, Inspector General of Police, 13 June 1941.
- ⁴⁶ U.P.A.M. Records, 2 in 1941, Planting Section, 24 June 1941.
- ⁴⁷ Azharudin Mohd Dali, *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*, hlm. 52.
- ⁴⁸ Ibid., hlm. 53.
- ⁴⁹ *A Report on The 1931 Census And On Certain Problems of Vital Statistics*, 1931.
- ⁵⁰ Rajeswari Manikam, Kuil Sri Mariamman Kuala Lumpur: Sejarah Perkembangan dan Peranan Kepada Masyarakat India Yang Beragama Hindu sehingga 1980. Latihan Ilmiah Ijazah Sarjana Muda Sastera, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi,1998, hlm.17.
- ⁵¹ Ibid., hlm.18-19.
- ⁵² Ibid., hlm.23
- ⁵³ Ramakrishnan Kaveri, Sejarah Penubuhan dan Perkembangan Kuil-Kuil Hindu di Klang Selatan. Lathihan Ilmiah, Ijazah Sarjana Muda Sastera, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi,1996/1997, hlm.82- 84.
- ⁵⁴ Ibid., hlm. 85.
- ⁵⁵ Ibid., hlm. 86.
- ⁵⁶ SUK. SEL. 3498/ 1903, Tamil Vernacular Education, 23.6.1903.
- ⁵⁷ Saraswathi Chilliah, “Perkembangan Pendidikan Tamil di Selangor Sebelum Merdeka”, Tesis Sarjana Sastera, Jabatan Sejaran, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, hlm. 69.
- ⁵⁸ Ibid., hlm. 70.

-
- ⁵⁹ SUK.SEL. 343/87, Annual Report of Education Department 1886.
- ⁶⁰ SUK. SEL. 239/ 1928, Annual Report of Education Department Selangor 1927.
- ⁶¹ F.M.S, Proceedings of the Federal Council, 1923, B 107-8
- ⁶² *Annual Report on Education in the Straits Settlement and the Federated Malay States for The Year 1938*, 1939, hlm 44.
- ⁶³ Philip, La Fook Seng, *Seeds of Separatism: Education Policy in Malaya 1874-1940*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1975, hlm. 107.
- ⁶⁴ Vivekananda Mission, Annual Report 1954.
- ⁶⁵ *Selangor Administration Report*, 1886, hlm 9.
- ⁶⁶ Saraswathi Chilliah, “Perkembangan Pendidikan Tamil di Selangor Sebelum Merdeka”, hlm. 74.
- ⁶⁷ Ibid., hlm. 75.
- ⁶⁸ Ibid., hlm. 76.
- ⁶⁹Ibid., hlm. 70.
- ⁷⁰ *Education Code for The Straits Settlement and The Federated Malay States*, 1908, hlm.14.
- ⁷¹ *General Regulations for Indian Vernacular Schools in The Straits Settlement and Federated Malay States*, 1936, hlm.7.
- U.P.A.M. Records, 2 in 1941, Planting Section, 24 June 1941

RUJUKAN

- Ampalavanar, Rajeswary. 1981. *The Indian Minority and Political Change in Malaya, 1945-1957*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Anbalakan, K. 2008. *Identiti India di Malaysia*. Pulau Pinang: Universiti Sains Malaysia.
- Arasaratnam, Sinnappah. 1970. *Indians in Malaysia and Singapore*. London: Oxford University Press.
- Azharudin Mohd Dali. 2012. *Sejarah Masyarakat India di Malaysia*. Kuala Lumpur: Universiti Malaya Press.
- CO 439. 1895. Administration Report of The State of Selangor For The Year 1895.
- CO 717/145. 1941. Federated Malay States: Original Correspondence, Report of E. Bagot, Inspector General of Police, 13 June.
- CO 717/145. 1941. Federated Malay States: Original Correspondence, High Commissioner to Secretary of State for the Colonies, 14 July.
- Crawfurd, J. 1856. *A Descriptive Dictionary of The Indian Islands & Adjacent Countries*. London: Bradbury & Evans.
- FMS. 1923. Proceedings of the Federal Council, 1923.
- FMS. 1933. Annual Report of The Labour Department.
- FMS. 1935. Annual Report of The Labour Department, Malaya.
- FMS. 1938. Annual Report of The Labour Department Malaya.
- FMS. 1939. Annual Report on Education in the Straits Settlement and the Federated Malay States for The Year 1938
- Harbans Kour, Jagar Singh. t.th. Sejarah Kedatangan Buruh-buruh India ke Selangor 1900-1941: Satu Perbandingan Antara Buruh Swasta Dengan Buruh Kerajaan. t.pt.
- Jackson, R.N. 1961. *Immigrant Labour and the Development of Malaya 1786-1920: A Historical Monograph*. Kuala Lumpur: Government Press, 1961.
- Jersey, Joginder Singh. 1974. *History of Malaya: 1400-1959*. Penang: United Publishers & Penisular Publications.
- Kannan, Nadaraja. 2002. Kemelesetan Ekonomi Dunia, 1929- 1933: Kesan sosioekonomi di Negeri-Negeri Melayu Bersekutu, Tesis Ijazah Doktor Falsafah, Universiti Sains Malaysia, Pulau Pinang.
- Kaveri, Ramakrishnan. 1997. Sejarah Penubuhan dan Perkembangan Kuil-Kuil Hindu di Klang Selatan. Lathihan Ilmiah, Ijazah Sarjana Muda Sastera, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi, 1996/1997.
- Malaya. 1908. Education Code for The Straits Settlement and The Federated Malay States, 1908.
- Malaya. 1929. *Malayan Statistics*, 1929.
- Malaya. 1931. A Report on the 1931 Census And On Certain Problems of Vital Statistics.
- Malaya. 1936. General Regulations for Indian Vernacular Schools in The Straits Settlement and Federated Malay States.
- Manikam, Rajeswari. 1998. Kuil Sri Mariamman Kuala Lumpur: Sejarah Perkembangan dan Peranan Kepada Masyarakat India Yang Beragama Hindu sehingga 1980. Latihan Ilmiah Ijazah Sarjana Muda Sastera, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi.
- Muzafar Desmond Tate. 2008. *The Malaysian Indians: History, Problems and Future*. Petaling Jaya: Strategic Information and Research Development Centre (SIRD).
- Netto, G. 1961. *Indians in Malaya: Historical Facts and Figures*. Michigan: The University of Michigan.
- Noor Syazwani Binti Ishak. 2018. Samsu di Selangor: Kajian Terhadap Pembuatan, Pengambilan dan Kawalan, 1900-1941. Tesis Ijazah Sarjana Sastera, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.

- Philip, La Fook Seng. 1975. *Seeds of Separatism: Education Policy in Malaya 1874-1940*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Pusat Rujukan Persuratan Melayu, Dewan Bahasa dan Pustaka Malaysia,
<https://prpm.dbp.gov.my/> (diakses pada Mac.23,2022).
- Roslina Yunus, Azlizan Mat Enh, Zubaidah VP Hamzah, Mohamad Rodzi Razak. 2017. “Pengaruh Ekonomi British di Tanah Melayu: Penglibatan Imigran India Dalam Sektor Buruh di Malaya (1900-1957)” dlm. Proceedings The 6th International Conference on Social Sciences and Humanities, Dewan Perdana Faculty of Social Sciences and Humanities, Universitit Kebangsaan Malaysia, Bangi, 4-6 April.
- Sandhu, K.S. 1969. *Indians in Malaya : Some Aspects of their Immigration and Settlement, 1786-1957*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saraswathi Chilliah. T.th. Perkembangan Pendidikan Tamil di Selangor Sebelum Merdeka. Tesis Sarjana Sastera, Jabatan Sejaran, Universiti Malaya, Kuala Lumpur.
- Selangor. 1886. Selangor Administration Report, 1886.
- Selangor. 1890. Selangor Government Gazette, 3 July 1890,
- SUK SEL. 2410/1919. 1919. Proposed Residential Settlemet at Batu Caves for Tamil Labourers working in the Quarry and on the Rawang Road, 21 May 1919.
- SUK SEL. 2580/1901. 1901. Report on Indian Immigration Department for 1900, 25 April 1901.
- SUK SEL. 4495/ 1902. 1902. Indian Labourers In Selangor. Inspection Report, 13 August 1902
- SUK SEL. 7284/1900. 1901. Indian Immigration Law 1901.
- SUK. SEL. 239/ 1928. 1927. Annual Report of Education Department Selangor 1927.
- SUK. SEL. 3498/ 1903. 1903. Tamil Vernacular Education, 23 June 1903.
- SUK.SEL. 1783/84, Transmits Copy of a Draft Memorandum of The Principal Alterations in The Law Regulating Indian Immigration, 14.11.1884.
- SUK.SEL. 343/87. 1886. Annual Report of Education Department 1886.
- The Indian Pioneer*. 1930. 24 Januari.
- U.P.A.M. Records, 2 in 1941, Planting Section, 24 June 1941.
- Vivekananda Mission, Annual Report 1954.
- Wilson, H.E. 1981. *The Klang Strikes of 1941: Labour and Capital in Colonial Malaya*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.

Published online: 31 October 2022